

เทศบัญญัติ

เรื่อง

การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

พ.ศ. 2549

เทศบาลตำบลบุเกะตา

อำเภอเวียง จังหวัดนราธิวาส

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกาศเทศบาลบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเค็ง
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

พ.ศ. 2549

.....

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเค็ง เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมัน
บำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. 2549

เหตุผล

เนื่องจาก รัฐบาลมีนโยบายในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม โดยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
จากน้ำเสีย ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือนและชุมชนและเป็นการ
ช่วยลดปริมาณน้ำเสีย และเป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น และกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่า การจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในอาคาร และครัวเรือนเป็นการแก้ไขปัญหา
ที่ต้นทางและเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนด
แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่เป็นหน่วยงานหลัก
ในการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย

.....

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเค็งตา
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
พ.ศ. 2549

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 (3) มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546และมาตรา 18 มาตรา 20 (3) และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำจัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 56 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลบึงเค็งตาโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลบึงเค็งตา และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา จึงออกเทศบัญญัติ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลบึงเค็งตา เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลบึงเค็งตา เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่แยกพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำที่ผ่านการใช้แล้ว

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสูบน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชนซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลและพนักงานเทศบาลอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

ข้อ 5 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ และยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับอาคารประเภทนั้น

ข้อ 6 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ 5 คิดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่เทศบัญญัติ มีผลใช้บังคับก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันเช่นเดียวกัน

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก

(2) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ข้อ 8 ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองตามข้อ 6 ทำการดูแลรักษา เก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัดและซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามปกติ

ข้อ 9 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตาม ข้อ 7(1) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 10 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ 7(2) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดให้เสียค่าปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่กำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันนั้นเป็นต้นไป จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ 11 ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเวนคืนการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของอาคารและพื้นที่บางแห่ง อาทิเช่น พื้นที่บนภูเขา พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ในชนบท เป็นต้น

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจประกาศหรือออกคำสั่ง เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 เดือน สิงหาคม

พ.ศ.2549

(นายอัปคุรอสะ สะมะแอ)

นายกเทศมนตรีตำบลบึงเกาะตา

เห็นชอบ

(นายประชา เตรรัตน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส